

ที่ นค ๐๐๑๙.๔/ว ๕๕๒๗

ถึง อำเภอ ทุกอำเภอ

จังหวัดหนองคาย โดยสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี
ระดับจังหวัด จังหวัดหนองคาย ขอส่งบทความกฎหมายนำรู้ เรื่อง “การมอบอำนาจช่วง ต้องไม่นอกเหนือ
ขอบอำนาจตามหนังสือมอบอำนาจ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน
และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้ศึกษาเป็นความรู้และถือเป็นข้อปฏิบัติ และสามารถดาวน์โหลดบทความ ได้ที่เว็บไซต์
www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารแนบ

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
กลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน
โทร. ๐ ๔๒๔๑ ๑๑๘๒

หนองคาย “เกษตรอุตสาหกรรมวัฒนธรรมรุ่งเรือง เมืองท่องเที่ยวลุ่มน้ำโขง”

“ การมอบอำนาจช่วง ”

ต้องไม่นอกเหนือขอบอำนาจตามหนังสือมอบอำนาจ

ในการทำนิติกรรม บ่อยครั้งที่เราพบว่าผู้มีอำนาจมักจะใช้วิธีมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนตน ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันไป และผู้รับมอบอำนาจก็อาจมอบอำนาจให้กับบุคคลอื่นอีกทอดหนึ่งเพื่อกระทำการแทน ซึ่งการมอบอำนาจต่อกทอดหนึ่งที่น่าเสนอในบทความนี้ ในทางกฎหมายเรียกว่า “ การมอบอำนาจช่วง ” ซึ่งการมอบอำนาจช่วงมีข้อควรระมัดระวังและมักมีปัญหาข้อกฎหมายเกิดขึ้นเสมอ ก็คือ การมอบอำนาจช่วงนอกเหนือขอบอำนาจที่ระบุไว้ในหนังสือมอบอำนาจ ซึ่งผลที่ตามมาคือ “ไม่มีอำนาจ” และอาจเกิดความเสียหายขึ้นได้ ปรากฏตัวอย่างจากคำพิพากษาศาลฎีกาดังต่อไปนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๙๐/๒๕๕๘ พิพากษาว่า “ ตามบทบัญญัติ ป.พ.พ. มาตรา ๘๐๘ ตัวแทนต้องทำการด้วยตนเอง เว้นแต่จะมีอำนาจให้ตัวแทนช่วงทำการได้ เมื่อหนังสือมอบอำนาจระบุว่า โจทก์มอบอำนาจให้บริษัท ข. ฟ้องและดำเนินคดีแทน กับให้มีอำนาจตั้งตัวแทนช่วงคนเดียวหรือหลายคนเพื่อกระทำการแทนได้ ดังนั้น บริษัท ข. มีอำนาจตั้ง ข. เป็นตัวแทนช่วงให้ทำการฟ้องคดีแทนต่อไป แต่ ข. ต้องดำเนินการตามที่ได้รับมอบอำนาจด้วยตนเอง เนื่องจากตามหนังสือมอบอำนาจไม่มีข้อความระบุว่า โจทก์ให้อำนาจผู้รับมอบอำนาจช่วงตั้งบุคคลอื่นเป็นตัวแทนช่วงทำการแทนต่อไปอีกได้ แม้อตามหนังสือมอบอำนาจช่วงมีข้อความว่า ให้ ข. มีอำนาจตั้งตัวแทนช่วงคนเดียวหรือหลายคนเพื่อให้มีอำนาจตามหนังสือมอบอำนาจช่วง ก็เป็นเรื่องนอกเหนือขอบอำนาจที่โจทก์ระบุไว้ในหนังสือมอบอำนาจ ข. ไม่มีอำนาจตั้งให้ อ. เป็นตัวแทนช่วงดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายมานั้นแทนตน อ. ย่อมไม่มีอำนาจฟ้องคดีแทนโจทก์ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๗๒๐/๒๕๖๒ พิพากษาว่า “ ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๐๘ บัญญัติว่า ตัวแทนต้องทำการด้วยตนเอง เว้นแต่จะมีอำนาจให้ตัวแทนช่วงทำการได้ เมื่อหนังสือมอบอำนาจ ข้อ ๑ ระบุว่า โจทก์มอบอำนาจให้ ส. ดำเนินคดีแทน และข้อ ๙ ให้ผู้รับมอบอำนาจสามารถมอบอำนาจช่วงให้บุคคลอื่นใดที่สมควรกระทำการแทนตามกิจการที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวได้ด้วย ดังนั้น ส. จึงมีอำนาจตั้งบริษัท ก. เป็นตัวแทนช่วงให้ดำเนินคดีแทนได้ แต่บริษัท ก. ต้องดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง เนื่องจากตามหนังสือมอบอำนาจของโจทก์ ไม่มีข้อความระบุว่าโจทก์ให้อำนาจผู้รับมอบอำนาจช่วงตั้งบุคคลอื่นเป็นตัวแทนช่วงทำการแทนต่อไปอีกได้ แม้อตามหนังสือมอบอำนาจช่วงมีข้อความว่า ให้บริษัท ก. มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนดำเนินการตามขอบเขตหนังสือมอบอำนาจนี้ได้ ก็เป็นเรื่องนอกเหนือขอบอำนาจที่โจทก์ระบุไว้ในหนังสือมอบอำนาจ บริษัท ก. ไม่มีอำนาจตั้งให้ ค. หรือ ก. หรือ ว. เป็นตัวแทนช่วงดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายมานั้นแทนตน ค. หรือ ก. หรือ ว. ย่อมไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้แทนโจทก์ได้ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลย ”

ดังนั้น การมอบอำนาจช่วง ต้องกระทำการภายใต้อำนาจของหนังสือมอบอำนาจเท่านั้น สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจะนำความรู้สาระดี ๆ มาฝากใหม่ฉบับหน้าค่ะ

นางสาวพิชญ์ลดา ขวัญดี นิติกร

เรียบเรียง

นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ตรวจทาน